

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: .....

Forrás: .....

A GYERMEK A MŰVÉSZETBEN

2
(Hely)

1940. 7. 27.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely: *Műcsarnok*

Idő: *"1940"*

Személy: .....

Helyszám: .....

A Műcsarnok legújabb kötött tárgyu kiállításán ismét gazdag, értékes és változatos művészi anyag tölti be a terme ket. „A gyermek a művészetben” cím alatt nyílt meg az új kiállítás, amelyen a biedermeier-kortól kezdve egészen napjainkig kiváló magyar és külföldi művészeknek a gyermekkel foglalkozó alkotásai kerülnek bemutatásra. A magas színvonalu anyag gondos összeállításáért a legnagyobb elismerés illeti a Képzőművészeti Társulat vezetőségét, amely ez alkalommal is *tiszta művészetet nyújt és igaz gyönyörűséget szerez a látogatóknak.*

A kiállításnak talán legértékesebb része az első három terem, amelynek műalkotásait a Szépművészeti Múzeum képtáraiból dr. Csánky Dénes főigazgató válogatta ki nagy szakértelemmel.

A biedermeier-korban szinte valamennyi jőnevű művészünk szerepel Brocky Károly lány félárnyékokkal modellált „A szegénység” és „Anya és gyermeke” című képeitől Barabás „Hinta” és Boross „Leányfej” című festményéig, de helyet kapott Weber Henrik, Titkos Albert és Greguss Imre is. Megtaláljuk a kor leghíresebb német-osztrák mestereit: Amerlinget, Eybet és Waldmüllert.

A mult század erősen elbeszélő jellegű művészete ismét alkalmat ad a gyermekkel kapcsolatos jelenetek megfestésére. Vágó Pál: „Menekültek”, Baditz Ottó: „A gyermek álma”, Zemplényi Tivadar: „Érdekes vendég”, Liezen-Mayer Sándor: „Mária Terézia egy koldusaszszony gyermekét táplálja” című munkái tartoznak ide. A kiállítás csúspontját Munkácsy Mihály művei jelölik. Persely című képen az egyszerű asszony a hozzábújó pici gyermekkel, az anya és a gyermek meghitt viszonyának melegét árasztja.

A kiállítás anyagát tovább kísérve, Páris növekvő hatását, majd az önállóan kibontakozó nagybányai iskolát vehetjük szemügyre. Poll Hugó plein aires képein a fény még túlságosan vakító. Rippl-Rónai József panteles színharmóniái, Csók István Keresztelőjének csipkefinom színei és Ferenczy Károly élénk felhathatású Madárdala a magyar festészet fontos állomásai.

A külföldi mesterek közül csak a legnagyobbaknak, Franz Lenbachnak, Se-güntininek, Bastien Lepagénak, Eugene Carriérenak, Heinrich Zügelnek és a finn Gallen-Hallelanak a nevét említiük.

A kiállítás modern részében derüs színhatásukkal tűnnek fel Glatz Oszkár, Fényes Adolf, Gaál Ferenc, Istókovich Kálmán, Spányik Kornél és Pécsi Pilch

Dezső képei. Feszty Masa Gyermekkoszoruval című rajza valóban a katalógus címlapjára illik. Emánuel Béla finn menekülteket ábrázoló szénrajza pedig a legaktuálisabb jelzőre tarthat igényt. Mulatóságosak Mazán László szines tussrajzai. A szobrok közül: Pásztor János, Margó Ede, Teles Ede, Kocsis András, Pankotai Farkas Béla és a feltűnően tehetséges Teleki Mária művei érdemelnek figyelmet. A kiállítást tündően egészíti ki a művészi fotografiák gyűjteménye.

A nagy műgondról és finom művészi izlésről tanuskodó kiállítás méltóan sorakozik a Társulat eddigi rendezései mögött és színvonalasan szolgálja a közönség nevelés nemes feladatát is.